

φερμουάρ

φερμουάρ κ. **φουρμουάρ**, **το**, άκλ. ουσ. [<γαλλ. fermoir], το φερμουάρ·

- *βάζω φερμουάρ* (ενν. στο στόμα μου), κλείνω το στόμα μου, παύω να μιλώ, σιωπώ: «όταν μιλούν οι μεγαλύτεροι, εγώ βάζω φερμουάρ και τους ακούω με προσοχή»·

- *εσύ φερμουάρ!* (ενν. στο στόμα σου), (απειλητικά ή συμβουλευτικά) πάψε να μιλάς: «εσύ φερμουάρ, άμα δεν ξέρεις πώς έγιναν τα πράγματα!». Πολλές φορές, συνοδεύεται από χειρονομία με τον ο αντίχειρα να ακουμπάει στα πλάγια του κυρτωμένου δείκτη και να σέρνεται από τη μια μέχρι την άλλη άκρη του στόματος, υπονοώντας το κλείσιμο που γίνεται στο άνοιγμα ενός ρούχου με το φερμουάρ·

- *έχει φερμουάρ στο στόμα του*, δεν ανοίγει το στόμα του να μιλήσει, δε μιλάει καθόλου: «όλοι έχουν εκθέσει τις απόψεις τους, αλλά αυτός έχει φερμουάρ στο στόμα του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας